

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/140/WPZiB

z dnia 27 lutego 2007 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 grudnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1737 (2006) („rezolucja RB ONZ 1737 (2006)”), w której wzywa Iran do niezwłocznego wstrzymania niektórych działań wrażliwych z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych oraz w której wprowadza pewne środki ograniczające wobec Iranu.
- (2) Dnia 22 stycznia 2007 r. Rada Unii Europejskiej z zadowoleniem przyjęła środki zawarte w rezolucji RB ONZ 1737 (2006) i wzywała wszystkie kraje do ich pełnego i niezwłocznego wdrożenia.
- (3) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) zakazuje bezpośredniego lub pośredniego dostarczania, sprzedawania lub przekazywania Iranowi produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby wesprzeć działania Iranu związane ze wzbogacaniem, utylizacją czy ciężką wodą lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej. Te produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie są wymienione w wykazach grupy dostawców jądrowych (NSG) i reżimu kontroli technologii rakietowych (MTCR).
- (4) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) zakazuje również świadczenia pomocy technicznej, prowadzenia szkoleń technicznych, dostarczania pomocy finansowej, dokonywania inwestycji, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z produktami objętymi zakazem wywozu. Rada uważa za właściwe rozszerzenie tego zakazu na wszystkie produkty wymienione w wykazach grupy dostawców jądrowych i reżimu kontroli technologii rakietowych i uważa, że zakazy te powinny również obejmować finansowanie.
- (5) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) przewiduje, że powinno się również zakazać wywozu niektórych innych produktów w przypadku stwierdzenia, że mogłyby one wesprzeć działania związane ze wzbogacaniem, utylizacją czy ciężką wodą lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej lub wesprzeć prowadzenie działań, co do których MAEA wyraziła zaniepokojenie; wywóz

takich produktów powinien zatem wymagać zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

- (6) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) zakazuje również nabywania od Iranu produktów objętych wyżej wymienionym zakazem wywozu.
- (7) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) wzywa państwa członkowskie do zachowania czujności wobec wjazdu na ich terytorium lub przejazdu przez nie osób zaangażowanych w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub zaangażowanych w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, a także osób bezpośrednio związanych z takimi działaniami lub udzielających im wsparcia, wskazanych w rezolucji RB ONZ 1737 (2006) oraz dodatkowych osób wskazanych przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet ustanowiony na mocy pkt 18 rezolucji RB ONZ 1737 (2006) („komitet”).
- (8) Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 22 stycznia 2007 r. i z celami rezolucji RB ONZ 1737 (2006) ograniczenia dotyczące wjazdu należy stosować wobec osób wskazanych przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet oraz wobec dodatkowych osób na podstawie tych samych kryteriów co kryteria stosowane przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet w celu określenia zainteresowanych osób.
- (9) Ponadto rezolucja RB ONZ 1737 (2006) nakazuje zamrożenie funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, których właścicielami są osoby lub podmioty – lub posiadanych, przechowywanych lub kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio, przez osoby lub podmioty – wskazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez komitet jako zaangażowane w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, a także osoby bezpośrednio związane z takimi działaniami lub udzielające im wsparcia, lub przez osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub przez podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane, także w nielegalny sposób; rezolucja ta wprowadza także obowiązek nieudostępniania tym osobom lub podmiotom lub na rzecz tych osób lub podmiotów jakichkolwiek funduszy, aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych.

- (10) Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 22 stycznia 2007 r. oraz aby osiągnąć cele rezolucji RB ONZ 1737 (2006) środki ograniczające, o których mowa w motywie 9, powinny również mieć zastosowanie wobec dodatkowych osób i podmiotów określonych przez Radę na podstawie tych samych kryteriów, co kryteria stosowane przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet, w celu określenia osób lub podmiotów, o których mowa.
- (11) Rezolucja RB ONZ 1737 (2006) wzywa państwa członkowskie do zachowania czujności i zapobiegania specjalistycznemu kształceniu lub szkoleniu obywateli Iranu w dziedzinach, które mogą wesprzeć wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych działania Iranu lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.
- (12) Działanie ze strony Wspólnoty jest niezbędne w celu zastosowania określonych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedawanie lub przekazywanie następujących produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, w tym oprogramowania, do Iranu, do użytku w Iranie lub na rzecz Iranu, przez obywateli państw członkowskich lub poprzez terytoria państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych jest zakazane, niezależnie od tego, czy dane produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie pochodzą z ich terytoriów:

- a) produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii wymienionych w wykazach grupy dostawców jądrowych i reżimu kontroli technologii raketowych;
- b) wszelkich dodatkowych produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, określonych przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet, które mogłyby wesprzeć działania związane ze wzbogacaniem, utylizacją czy ciężką wodą lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.

2. Zakazuje się ponadto:

- a) świadczenia pomocy technicznej, prowadzenia szkoleń technicznych, dokonywania inwestycji lub świadczenia usług pośrednictwa związanych z produktami, materiałami, sprzętem, towarami i technologiami, o których mowa w ust. 1, oraz związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i z wykorzystywaniem tych produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii – bezpośrednio lub pośrednio na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do użytku na terytorium Iranu;
- b) finansowania lub zapewniania pomocy finansowej związanej z produktami i technologiami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na wszelkiego rodzaju sprzedaż, dostarczanie, przekazywanie lub wywóz tych produktów

i technologii lub też na zapewnianie związanych z powyższymi działaniami szkoleń technicznych, usług lub pomocy – bezpośrednio lub pośrednio na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do użytku na terytorium Iranu;

- c) świadomego lub celowego uczestniczenia w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) i b).

3. Nabywanie przez obywateli państw członkowskich, lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, od Iranu jest zakazane – niezależnie od tego, czy dane produkty, materiały, sprzęt, towary i technologie pochodzą z terytorium Iranu.

Artykuł 2

1. Bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedawanie lub przekazywanie produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, w tym oprogramowania, nieobjętych art. 1, które mogłyby wesprzeć działania Iranu związane ze wzbogacaniem, utylizacją czy ciężką wodą lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, lub też prowadzenie działań związanych z innymi zagadnieniami, co do których MAEA wyraziła zaniepokojenie lub określiła je jako nierozstrzygnięte, do Iranu, do użytku w Iranie lub na rzecz Iranu, przez obywateli państw członkowskich lub przez terytoria państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, wymaga zezwolenia wydawanego po rozpatrzeniu danego przypadku przez właściwy organ państwa członkowskiego wywozu. Wspólnota Europejska przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które należy objąć niniejszym przepisem.

2. Dostarczanie:

- a) pomocy technicznej, prowadzenie szkoleń technicznych, dokonywanie inwestycji lub świadczenie usług pośrednictwa związanych z produktami, materiałami, sprzętem, towarami i technologiami, o których mowa w ust. 1, oraz związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i z wykorzystywaniem tych produktów – bezpośrednio lub pośrednio na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do użytku na terytorium Iranu;

- b) finansowania lub pomocy finansowej związanej z produktami i technologiami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na wszelkiego rodzaju sprzedaż, dostarczanie, przekazywanie lub wywóz tych produktów lub też na świadczenie związanych z powyższymi działaniami szkoleń technicznych, usług lub pomocy – bezpośrednio lub pośrednio na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w Iranie lub do użytku na terytorium Iranu;

wymaga również zezwolenia wydawanego przez właściwy organ państwa członkowskiego wywozu.

3. Właściwe organy państw członkowskich nie wydają zezwolenia na jakiegokolwiek dostarczenie, sprzedawanie lub przekazywanie produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, jeżeli stwierdzą, że dostarczenie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz lub świadczenie danej usługi mogłoby wesprzeć działania, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Środki nałożone na mocy art. 1 ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach, gdy komitet określi z wyprzedzeniem i po rozpatrzeniu danego przypadku, że takie dostarczenie, sprzedaż, przekazywanie takich produktów lub świadczenie takiej pomocy z pewnością nie wesprze opracowywania w Iranie technologii wspomagających działania wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub opracowywania systemów przenoszenia broni jądrowej, w tym jeśli takie produkty lub pomoc służą do celów związanych z żywnością, rolnictwem, medycznych lub innych celów humanitarnych, pod warunkiem że:

- a) umowy na dostarczenie takich produktów lub świadczenie pomocy zawierają odpowiednie gwarancje w odniesieniu do użytkownika końcowego; i że
- b) Iran zobowiązał się nie używać tych produktów w działaniach wrażliwych z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywaniu systemów przenoszenia broni jądrowej.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu uniemożliwienia wjazdu na swoje terytoria lub przejazd przez nie:

- a) osób wymienionych w załączniku do rezolucji RB ONZ 1737 (2006), jak również dodatkowych osób wskazanych przez Radę Bezpieczeństwa lub przez komitet zgodnie z pkt 10 rezolucji RB ONZ 1737. Osoby te są wymienione w załączniku I;
- b) innych osób nieobjętych załącznikiem I, które są zaangażowane w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywaniu systemów przenoszenia broni jądrowej, bezpośrednio związane z takimi działaniami, lub które wspierają te działania, w tym poprzez zaangażowanie w nabywanie zakazanych

produktów, towarów, sprzętu, materiałów i technologii, wymienionych w załączniku II.

2. Przepisy ust. 1 nie zobowiązują państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na jego terytorium.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla sytuacji, gdy państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie gdy:

- i) jest ono państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
- ii) jest ono państwem organizującym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;
- iii) zastosowanie ma wielostronna umowa nadająca przywileje i immunitety;
- iv) zastosowanie ma traktat pojednawczy (traktat laterański) z 1929 r. zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Przepisy ust. 3 uznaje się za mające zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest odpowiednio informowana o wszelkich przypadkach zastosowania przez państwo członkowskie wyłączenia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać wyłączenia ze stosowania środków przewidzianych w ust. 1, jeżeli stwierdzą, że podróż jest uzasadniona:

- i) pilnymi potrzebami humanitarnymi, w tym zobowiązaniami o charakterze religijnym;
- ii) koniecznością realizacji celów rezolucji RB ONZ 1737 (2006), w tym w przypadkach gdy zastosowanie ma art. XV statutu MAEA,
- iii) udziałem w spotkaniach międzyrządowych, w tym w spotkaniach wspieranych przez Unię Europejską lub organizowanych przez państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny służący bezpośredniemu propagowaniu demokracji, praw człowieka i praworządności w Iranie.

7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać wyłączenia określone w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Wyłączenie uznaje się za przyznane, jeżeli żaden członek Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania informacji o proponowanym wyłączeniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia.

8. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3, 4 i 6 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku I lub II, zezwolenie ograniczone jest do celu, w którym zostało udzielone i do osób, których dotyczy.

9. Jeżeli przyznano wyłączenie, państwa członkowskie powiadamiają komitet o wjeździe na ich terytorium lub przejazd przez nie osób określonych w załączniku I.

Artykuł 5

1. Wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze, których właścicielami są, lub które są posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez:

- a) osoby i podmioty wskazane w załączniku do rezolucji RB ONZ 1737 (2006), jak również dodatkowe osoby i podmioty wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet zgodnie z pkt 12 rezolucji RB ONZ 1737 (2006); te osoby i podmioty wymienione są w załączniku I;
- b) osoby i podmioty nieobjęte załącznikiem I, które są zaangażowane w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, a także osoby bezpośrednio związane z takimi działaniami lub udzielające im wsparcia, lub osoby albo podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty, będące ich własnością lub przez nie kontrolowane, także w nielegalny sposób, wymienione w załączniku II,

zostają zamrożone.

2. Żadne fundusze ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Możliwe jest zastosowanie odstępstw w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

- a) konieczne do zaspokojenia podstawowych potrzeb, w tym do opłacenia artykułów spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, leków i leczenia, podatków, składek ubezpie-

zeniowych i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związane z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych;

po powiadomieniu komitetu przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych oraz niepodjęciu przez komitet decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

4. Możliwe jest zastosowanie odstępstwa wobec funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

- a) konieczne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu komitetu przez zainteresowane państwo członkowskie i po uzyskaniu zgody komitetu;
- b) przedmiotem zastawu albo orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, po powiadomieniu komitetu przez zainteresowane państwo członkowskie, z zastrzeżeniem, że zastaw ten został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed datą przyjęcia rezolucji RB ONZ 1737 (2006) i zastaw ten nie został ustanowiony ani orzeczenie nie zostało wydane na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.

5. Przepisów ust. 2 nie stosuje się w odniesieniu do dodawania do zamrożonych rachunków:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności na zamrożone rachunki należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed 23 grudnia 2006 r.,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

6. Przepisy ust. 1 nie uniemożliwiają wskazanej osobie lub podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez odpowiednie państwo członkowskie, że:

a) umowa nie jest powiązana z jakimikolwiek zakazanymi produktami, materiałami, sprzętem, towarami, technologiami, pomocą, szkoleniami, pomocą finansową, inwestycjami, pośrednictwem lub usługami, o których mowa w art. 1;

b) płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1;

oraz po powiadomieniu komitetu przez odpowiednie państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia, w odpowiednich przypadkach, na odmrożenie funduszy lub zasobów gospodarczych do tego celu, dzień dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

Artykuł 6

Państwa członkowskie, zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym, podejmują niezbędne środki w celu zapobiegania specjalistycznemu kształceniu lub szkoleniu obywateli Iranu, na ich terytoriach lub przez ich obywateli, w dziedzinach, które mogą wesprzeć działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.

Artykuł 7

1. Rada wprowadza zmiany do załącznika I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub przez komitet.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państw członkowskich lub Komisji, określa wykaz w załączniku II i przyjmuje zmiany do niego.

Artykuł 8

1. Niniejsze wspólne stanowisko jest poddawane przeglądowi, zmieniane lub uchylane stosownie do potrzeb, w szczególności w świetle odpowiednich rezolucji RB ONZ.

2. Środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 5 ust. 1 lit. b), poddawane są przeglądowi regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy. Przystają one obowiązywać w odniesieniu do zainteresowanych osób i podmiotów po ustaleniu przez Radę, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2, że warunki ich stosowania nie są już spełniane.

Artykuł 9

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne w dniu jego przyjęcia.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2007 r.

W imieniu Rady
P. STEINBRÜCK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) oraz osób i podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a)

A. Osoby fizyczne:

1. Mohammad Qannadi, wicedyrektor AEOI ds. badań i rozwoju
2. Behman Asgarpour, kierownik operacyjny (Arak)
3. Dawood Agha-Jani, szef PFEP (Natanz)
4. Ehsan Monajemi, kierownik projektu budowy, Natanz
5. Jafar Mohammadi, doradca techniczny AEOI (odpowiedzialny za zarządzanie produkcją zaworów do centryfug)
6. Ali Hajinia Leilabadi, dyrektor generalny Mesbah Energy Company
7. generał broni Mohammad Mehdi Nejad Nouri, rektor Malek Ashtar University of Defence Technology (wydział chemii, członek MODALF, przeprowadził doświadczenia z berylem)
8. generał Hosein Salimi, dowódca sił powietrznych, IRGC (Pasdaran)
9. Ahmad Vahid Dastjerdi, szef AIO
10. Reza-Gholi Esmaeli, szef Departamentu Handlu i Spraw Międzynarodowych, AIO
11. Bahmanyar Morteza Bahmanyar, szef Departamentu Finansowego i Budżetowego, AIO
12. generał dywizji Yahya Rahim Safavi, dowódca, IRGC (Pasdaran)

B. Podmioty:

1. Organizacja Energii Jądrowej w Iranie (*Atomic Energy Organisation of Iran*)
2. Mesbah Energy Company (dostawca reaktora badawczego A40 – Arak)
3. Kala-Electric (alias Kalaye Electric) (dostawca dla PFEP – Natanz)
4. Pars Trash Company (zaangażowany w program dotyczący centryfug, określony w sprawozdaniach MAEA)
5. Farayand Technique (zaangażowany w program dotyczący centryfug, określony w sprawozdaniach MAEA)
6. Organizacja Przemysłu Obronnego (*Defence Industries Organisation – DIO*) (podmiot nadrzędny – kontrolowany przez MODAFL – niektóre podlegające mu podmioty są zaangażowane w program dotyczący centryfug wykonując części składowe, jak również w program raketowy)
7. 7th of Tir (podmiot podległy DIO, o którym powszechnie wiadomo, że jest bezpośrednio zaangażowany w program jądrowy)
8. Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG) (podmiot podległy AIO)
9. Shahid Bagheri Industrial Group (SBIG) (podmiot podległy AIO)
10. Fajr Industrial Group (dawniej Instrumentation Factory Plant, podmiot podległy AIO)

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) oraz osób i podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b)
